

Forfatter: Bergsøe, Vilhelm

Titel: Ved Sundet

Citation: Bergsøe, Vilhelm: "Ved Sundet", i Bergsøe, Vilhelm: *Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII*, 1905-, s. 461. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-berg07tom-shoot-workid59088/facsimile.pdf>
(tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter, 1-7 - Bind VII

VED SUNDET.

Hvor der er dejligt nede ved Sundet!
Fuldmaanen kaster sit magiske Skær,
lyst som et Net af Sølvstraaler spundet,
ind mellem Granernes drømmende Hær.

Lysene glimter,
hisset du skimter

Hvén, som hviler i Skumringens Fred.
Ja, der er dejligt nede ved Sundet!
Alt er harmonisk til Enhed forbundet;
kom, min Veninde, kom og følg med!

Kom, vi vil gaa, hvor Søerne friske
langligt sig rulle mod Havstokkens Sand!
Kom, vi vil høre, hvad Bølgerne hviske,
Eventyrdrømme fra Søkongens Land!

Snykt med Koraller,
Muslingeskaller,

Sidder han ensom med Storhval til Gæst.
Terne og Svend er de glimtende Fiske;
sagte i Skumringen Bølgerne hviske
sælsomme Frasagn om Søkongens Fest.

Evig er Kampen dybt i hans Riger,
aldrig han stiller Smaabølgernes Savn,
derfor de svulmer, derfor de stiger,
kaster sig haabløst i Blomsternes Favn.

Atter tilbage
maa de sig drage,

sukkende lyder de Søkongens Ord;
fulde af Smerte de boblende viger
rastløst igen til hans dædkolde Riger,
fyldte med Minder om Skønhed paa Jord.